

umuligt at skaffe Ørenlyd for denne Luksusbeskatnings Indførelse — for øvrigt ud fra Synspunkter, som maatte synes meget lidet berettigede. Nu staar vi imidlertid ikke overfor en Opgangsperiode, vi befinder os tværtimod ganske afgjort i en Nedgangsperiode. Saaledes som de foreslaaede Skatter nu een Gang er indrettet, vil ikke desto mindre Feltraabet herfra blive: Spar paa alt muligt, kun ikke paa Luksus, thi sparer man ogsaa paa Luksus, kan Staten ikke klare sig! Jeg skulde dog tro, at det er et Feltraab, som lidt vanskeligt vil blive efterkommet. Ganske bortset fra, om man har Sympati for Luksusforbrug eller ikke, og ganske bortset fra, hvor meget man personlig vil sætte ind paa at kunne tilbringe sine Aftener paa Restaurant, er jeg fuldkommen overbevist om, at for den allerstørste Del af Borgerne vil Forholdene mere og mere udvikle sig i Retning af, at de maa spare paa Luksus, og selv om det for visse Individuer er det allerkedeligste Punkt at spare paa, kommer der dog det Tidspunkt, da man maa spare her. Jeg tror derfor ikke, der kan være Tvivl om, at i den Nedgangsperiode, hvori vi befinder os, vil disse Skatter naturnødvendigt svigte i høj Grad.

Spiritusskatten er jo den, der giver det største Beløb, men selv om de 35 Mill. Kr., som man vist venter, at Tillægsafgiften skal give i Aar, er et meget stort Beløb, er det dog ikke nær saa stort, som man ventede, det skulde blive, da man i sin Tid vedtog den nugældende Spiritusskat, idet man da gjorde Regning paa 50 Mill. Kr. Og jeg tror heller ikke, man med de 35 Mill. Kr. har naaet Bunden, det er tværtimod sandsynligt, at denne Skat vil gaa ikke saa lidt længere ned, maaske noget paa Grund af den uforholdsmæssig høje Pris, som Brændevinen koster, naar man sammenligner dens Alkoholindhold med andre Spirituosas Alkoholindhold. Med denne Lov er det dog ikke Hensigten at tage Stilling hverken til Afhold, Forbud, Maadehold, eller hvad man nu vil nævne. Derfor synes jeg, at det for saa vidt er fuldkommen berettiget, hvad det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtalte, at han ikke forstod Rimeligheden af, at Alkohol, fremstillet her i Landet, skulde være saa overmaade meget dyrere end Alkohol, fremstillet i et fremmed Land. Hvorvidt en Nedsættelse af denne Skat vilde betyde, at Udbyttet af den vil blive mindre, er jeg ikke saa sikker paa. Jeg vil tværtimod være til-

bøjelig til at tro, at hvis denne Vare kunde sættes til en Pris, der svarede til Prisen paa anden Spiritus, vilde den snarere give mere, og samtidig dermed vilde den danske Industri i nogen Grad kunde blive hjulpet. Jeg kan ikke se, at Staten kan have nogen berettiget Indvending herimod. — I Tobaksskatten er der allerede regnet med en betydelig Nedgang.

Ølskatten er snart sagt den eneste, som har vist sig at kunne holde, men ogsaa med Hensyn til Øllet mener jeg, at vi maa regne med en Nedgang. Endelig har vi Restaurationsafgiften. Hvad den vil give, er meget usikkert. Vort Parti har, som før nævnt, ingen Betænkelighed ved en Beskatning af, hvad der er virkelig Luksus. Vi mener imidlertid, at der netop med Hensyn til denne Skat kan blive Tale om Beskatning af nødvendigt Forbrug, og derfor kan vi ikke uden videre acceptere den uden at have undersøgt Forholdene nærmere. Det menes jo, at den vil give væsentligt mere, end her er antaget, der har endda været nævnt Tal op til 40—50 Mill. Kr. Disse Tal bygger dog vistnok paa Restaurationsernes Omsætning i 1920, men da Omsætningen, efter hvad jeg har ladet mig fortælle, er gaaet meget stærkt ned, tror jeg altsaa ikke, at man kan regne med saa høje Tal som 40—50 Millioner. Men det kan godt være, at den højtærede Finansministers Bedømmelse af denne specielle Skats Evne til at give Penge har været paa den forsigtige Side.

Som bemærket tror jeg, Udgifterne vil blive højere end antaget af den højtærede Finansminister, og at Indtægterne vil blive mindre. Efter dette mit Syn paa Sagen maa det da antages, at der vil fremkomme et betydeligt Underskud. Hvor stort dette vil blive, kan fornuftigvis intet Menneske med Sikkerhed sige. Personlig vil jeg tro, at hvis det ikke bliver væsentligt over 100 Mill. Kr., skal man ikke blive alt for forbavset.

Jeg skal derefter fremsætte nogle Bemærkninger om Lovforslaget vedrørende Indkomst- og Formueskat til Staten. Ved Fremsættelsen af dette Lovforslag nævnte den højtærede Finansminister, at Lovforslaget betød en formindsket Beskatning af Mellemindtægterne. Disse Mellemindtægter laa, saa vidt jeg forstod, imellem 10 000 Kr. og 30 000 Kr. (*Finansministeren*: 3 Tusind). Imellem 3 000 Kr. og 30 000 Kr.? Dette er kun for en Del rigtigt. Naar man gaar det nærmere efter, vil det vise sig ikke at være rigtigt for Indkomsterne, som ligger — jeg tør ikke sige be-